

Kochani Pedagodzy, w Wasze ręce przekazuję cykl materiałów do pracy z dziećmi i młodzieżą. Już jakiś czas temu lektura „Małego Księcia” zaczęła inspirować mnie do różnych tematów. Można znaleźć tam mnóstwo wątków, które są ważne i potrzebne. Wybrałam niektóre z nich, które mnie najbardziej zainteresowały. W trakcie tworzenia doszłam do wniosku, że to tylko namiastka tego co można wydobyć z lektury.

Materiały składają się z:

-5 scenariuszy zajęć

-5 kart do pracy indywidualnej lub grupowej

Karty można używać jako podsumowanie tematu lub po prostu przy poruszaniu określonego zagadnienia.

-załączniki

-materiały dla pedagogów do scenariuszy: „Własne granice” oraz „Uzależnienia”

Fragmenty z lektury pochodzą z książki „Mały Książę”, autorstwa A. de Saint-Exupery, Warszawskie Wydawnictwo Literackie MUZA SA, Warszawa 2015

Oświadczam, że wszystkie materiały w pakiecie są mojego autorstwa. Z wyjątkiem fragmentów lektury oraz fragmentu artykułów we fragmencie „Dla pedagogów”

Z życzeniami dobrej pracy, Małgorzata Czyrnek- Strefa Dobrej Edukacji

Przykładowy scenariusz z pakietu

Pytanie problemowe: Czy emocje, które są odczuwane przez nas zawsze są widoczne dla innych? Jeśli tak, to czy wszyscy okazujemy emocje w taki sam sposób?

Fragment:

„Kiedy miałem sześć lat, zobaczyłem pewnego razu wspaniały obrazek w książce o dżungli zatytułowanej „Historie prawdziwe”. Przedstawiał węża boa polykającego lwa. (...)

W książce tej napisano: „Wężę boa polykają zdobycz w całości, bez przeżuwania. Potem nie mogą się ruszyć i zapadają w półroczny sen, w czasie którego trawią”.

Odtąd sporo rozmyślałem o przygodach w dżungli, aż w końcu udało mi się nakreślić kredką mój pierwszy rysunek. To był mój rysunek numer 1. Wyglądał tak:

Pokazałem swoje arcydzieło dorosłym i spytałem, czy ich przeraża.

-Dlaczego kapelusz miałby być przerażający?-odpowiedzieli.

Mój rysunek nie przedstawiał kapelusza. Przedstawiał węża boa trawiącego słonia. Wobec tego narysowałem wewnątrz węża boa, aby dorośli mogli to zrozumieć.”

A. de Saint- Exupery, „Mały Książę”

1. Pogadanka tematyczna.

Dlaczego ludzie widzieli kapelusz, a nie węża boa zjadającego słonia?

Jak odbierają świat dorośli, a jak dzieci? Jakie dostrzegacie różnice?

Jak myślicie, czy zawsze wiemy co rozgrywa się we wnętrzu danej osoby? Czy każdy z nas zawsze pokazuje emocje jakie w nim są?

Jakich emocji nie pokazujemy najczęściej innym osobom? Jakie emocje często "chowamy w kapeluszu"?

2. Mój kapelusz emocji. / ZAŁĄCZNIK 1/

WPROWADZENIE DO ZADANIA:

Nauczyciel rozmawia z uczniami o tym jakie znają emocje. Pomocne przy nazwaniu istniejących emocji będzie zaprezentowana lista emocji. / ZAŁĄCZNIK 2/

Następnie każdy uczeń otrzymuje wzór kapelusza. Zadaniem ucznia jest wypisanie w kapeluszu nazw emocji, które według niego łatwo można dostrzec u drugiego człowieka. Natomiast poza obrębem kapelusza uczeń wypisuje te emocje, które według niego są trudne do dostrzeżenia.

Nauczyciel przy tym może skorzystać z wyświetlonej listy emocji.

3. Kalambury- emocje w naszym życiu. /ZAŁĄCZNIK 3/

Każdy uczeń otrzymuje na pasku nazwę emocji. Uczniowie dobierają się w drużyny w zależności od tego jaka emocja pojawiła się na pasku.

Drużyny opracowują poszczególną emocję w następujących kategoriach:

- jedna sytuacja w której daną emocję możemy odczuwać
- znak rozpoznawczy tej emocji (gest, zachowanie, mimika)
- symbol danej emocji
- emocja kontrastowa do opisywanej emocji (np. RADOŚĆ- SMUTEK)

Na wstępie każda drużyna przedstawia wylosowaną emocję w taki sposób, aby prezentowane emocje mogły zostać odgadnięte przez pozostałe drużyny. Może być to: opis w formie zagadki, pokazanie lub narysowanie emocji.

Gdy nazwa emocji zostanie odgadnięta poszczególna drużyna przedstawia swoją prezentację emocji.

PRZYKŁADOWY OPIS W FORMIE ZAGADKI:

Ludzie odczuwają mnie, gdy długo zajmują się daną czynnością, która nie jest interesująca. Kiedy mnie odczuwają czują się senni, nie mają zbyt dużej motywacji oraz niechętnie angażują się. Mogą pokazywać mnie za pomocą ziewnięcia- ZNUDZENIE

4. Moje wnętrze emocjonalne.

I WARIANT

Każdy uczeń ma za zadanie w dowolnym kształcie narysować swój stan emocjonalny oraz napisać jakie emocje odczuwa w chwili obecnej.

II WARIANT

Uczniowie rysują symbol kapelusza na wzór tego pochodzącego z „Małego Księcia” i w środku kapelusza wypisują emocje, które odczuwają w chwili obecnej.

5. Moja karta emocji.

Nauczyciel czyta niedokończone zdania odnośnie emocji. Uczniowie na swoich kartach kończą zdania według własnych przekonań.

Emocja, której nie lubię odczuwać.....

Emocja, którą odczuwam najczęściej jest.....

Emocja, którą bardzo lubię odczuwać.....

Emocja, która jest trudna do wyrażenia.....

Emocja, którą uważam za przyjemną.....

Emocja, która towarzyszy mi zawsze rano.....

Emocja, którą nie zawsze okazuję innym.....

Niedokończone zdania mogą wymyślać także uczniowie.

Chętne osoby dzielą się swoimi wrażeniami z dokończonych zdań na karcie. Nie muszą czytać jakich konkretnych odpowiedzi udzielili, ale mogą dzielić się swoimi spostrzeżeniami z udzielanych odpowiedzi.

6. Jaką emocją jestem?

Każdy uczeń zapisuje na kartce nazwę emocji za pomocą której opisałby siebie. Następnie uczniowie dobierają się na podstawie emocji, które wypisali na kartkach. Uczniowie łączą się w grupy na podstawie nazw emocji.

Podział stanowi punkt wyjścia do dalszej rozmowy na temat:

-jakie emocje pojawiały się przy podziale?

-jakich emocji jest najwięcej?

-jakich emocji jest najmniej?

-czy jakaś emocja pojawiła się tylko raz?

Wybrani uczniowie uzasadniają też swój wybór emocji oraz dzielą się swoimi spostrzeżeniami odnośnie dokonanego wyboru emocji.

PODSUMOWANIE:

W ramach podsumowania uczniowie dzielą się swoimi przemyśleniami odnośnie tego, czy coś na zajęciach szczególnie ich zainteresowało bądź było dla nich trudne.

SMUTEK

SMUTEK

SMUTEK

RADOŚĆ

RADOŚĆ

ZŁOŚĆ

ZŁOŚĆ

ZŁOŚĆ

SMUTEK

SMUTEK

RADOŚĆ

RADOŚĆ

RADOŚĆ

ZŁOŚĆ

ZŁOŚĆ

ZŁOŚĆ

STRACH

STRACH

STRACH

ZACHWYT

ZACHWYT

DUMA

DUMA

DUMA

STRACH

STRACH

ZACHWYT

ZACHWYT

ZACHWYT

DUMA

DUMA

ZŁOŚĆ